

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, 2. пош. Користь пош. марка 26.726. Адреса тел. „Діло-Львів“. Число телефону 266. Рекламно-редакційні ціни за квартал.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно . . . . . 9— К. чотирьохмісячно . . . . . 35— піврічно . . . . . 68— річно . . . . . 136— у Львові (без доставки): місячно . . . . . 4— К. чотирьохмісячно . . . . . 12— піврічно . . . . . 22— річно . . . . . 44— в Шанхаї: місячно . . . . . 20— Ш. піврічно . . . . . 36— річно . . . . . 72— За кожен номер платити по 10 с.</p>	<p>Ціна отримання: Річна передплата, включаючи пошту, становить 136 к. з включенням 1700, 0000 і т. д. (включення за кожен номер по 10 с.). Платити за кожен номер по 10 с. Ціна отримання поштою . . . . . Ціна отримання поштою . . . . . у Львові 10 с. за кварталом 30 с.</p>
--	---	--

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Осьма воєнна позичка.

(Комуїкат).

Осьмий раз удасться державі до своїх горожан, аби долевняючи успіхи зброї допомогли їй також під економічним оглядом до поборення ворога.

Теперішня війна у ще вищій мірі, як яка небудь інша, ставить в першій ряді задачі, доживаючих розв'язки, справу економічну. Адже від початку цієї історичної трагедії, що вже чотири роки гнібить людство, є кличем ворога, явно ним голошеним, що осередні держави, оскільки не дадуться побороти зброєю, мусять улягтися економічно, бо не стане їм припасів для доведення війни аж до побідного закінчення.

По другій стороні залізної стіни гармат і крісів зібралися держави, котрих великанські багатства могли справді збудити в них гордість і спрямувати на шлях цієї надії.

Так отже теперішня війна стає пробою життєвої сили також під економічним оглядом, актом самооборони на всіх полях життя.

Дотеперішні воєнні позички, а було їх вже сім, показали, як могутими засобами ревноряджує австро-угорська монархія, яку вороги старалися представити як надто слабу економічно, аби могла видержати тяжку пробу.

Гадка воєнних позичок вийшла з пересвідчення, що єся засудженим на власні сили, що отже ті сили як найбільше треба напружити, щоб не тільки не улягтися, але вийти із страшенних змигань з побідою. Горожани зрозуміли, що коли має бути uratована держава, то треба дати їй відповідні засоби, черпаючи їх також із приватного майна. Требаж армії допомогти

до остаточного повалення противника і досягнення вкінці тим способом мира; треба державі дати змогу задоволювати ті тисячі потреби, які зі всіх сторін повстають великим голосом жадаючи, аби їх полагодити. Поправа долі працюючих класів, військові причинки для родин жовнірів, справа інвалідів, поправа долі урядників, поправа валюти — все то доживає цієї осьмий позички.

Нова позичка мусить удати ся навіть ліпше як попередні, бо держава зі своєї сторони постаралася, аби її вірителі не тільки не потерпіли ніякої шкоди, але протилежно, аби за готовість, з якою зложать свій гріш для спільного добра, були їм дані значні матеріальні користи.

Отже передовсім постарано ся о добре забезпечення вірительності, за які відповідає держава цілим своїм майном. Далше вірительця, набуваючим папери воєнної позички, забезпечено відповідний дохід. Позичка приносить їм користи, яких не дає і не може дати ніяке інше уміщене. А тим користям надано форму не лиш доброго опроцентованого, але також многосторонніх комбінацій, щоби також невисвідні круги мали доступ до жерела користи.

Найкориснішою і найвигіднішою для широких народних мас комбінацією є життєве забезпечення в VIII. воєнній позичці.

Очевидно, що кожний Українець повинен підписувати VIII. воєнну позичку тільки через українські фінансові інституції і заключати життєве забезпечення в VIII. воєнній позичці тільки в однієї українській Товаристві взаємних забезпечень на життє і ренти „Карна тії“ у Львові.

Україна сповнила свої зобов'язання супроти осередніх держав.

Львів, 25. червня 1918.

В приводе нестачі хліба в Відні і в приводе політичної кризи, спричиненої поборюванням кабінету Зайдлера польським колом за зобов'язане в справі поділу Галичини „N. F. Presse“ написала, що Україна зломивши слово, що до доставки збіжжя для осередніх держав, отже й австро-угорська монархія не є обов'язана додержати свого слова і тому гр. Буріан і д-р Зайдлер можуть дати Полякам жадамі ними запевнення що до неподільності Галичини.

Супроти закиду, що Україна не додержала слова ще-де доставки збіжжя в осередні держави стверджуємо, на основі інформацій з міждодатних українських кругів, що сей закид є зовсім безосновний.

А саме на основі торговельного договору з 23. цвітня с. р. між Україною і осередніми державами Україна надала право і можливість самим державам самим вивозити в Україну умовлену кількість збіжжя. Вони висували на Україні „Zentralstelle“ і через сей свій орган мають можливість вивозити все, що їм потрібно і що умовлено. Раким чином Україна вже виконала свої обов'язки і не вона винна в тому, що Австрія не вуміла як слід зорганізувати вивозу.

Вище наведений закид може бути подиктований тільки невначем справою —

Димісія кабінету д-ра Зайдлера.

Резолюції польського кола. — Відручне письмо цісаря. — Становище німецьких партій. — Як буде розв'язана криза.

Львів, 25. червня 1918.

Д-р Зайдлер в дни 23. с. м. предложив цісареві свою димісію. Спричинило її польське коло своїми резолюціями, ухваленими попереднього дня. Польське коло під проводом д-ра Тертіля, який прийняв вибір на презеса, у своїх резолюціях, ухвалених односторонньо без дискусії, заявило ся проти дальшого правління д-ра Зайдлера з огляду на те, що д-р Зайдлер ділав на шкоду польських національних інтересів, що його правительтво не вміло розв'язати так важного питання про виживлене населення, що режим президента міністрів виставляє на небезпеку парламентаризм і вдержане конституційного ладу, що президент міністрів в тім самім часі, в яким пересправляв з польським колом, заключив договори, що противлять ся життєвим інтересам польського народу, вкінці з огляду на те, що президент міністрів в часі, коли ще має свою правну силу відручне письмо цісаря Франца Йосифа I. про відокремлене неволодільної Галичини, за плечима польського кола поробив обов'язуючі приречення про зарядження що до поділу Галичини*. З тих всіх причин польське коло відмовило свого довіря д-рови Зайдлерови, який наслідком того віддав свій уряд до розпорядимости корони.

Цісар поки що не прийняв ще димісії. У відручнім цісарським письмі з 23. с. м. до д-ра Зайдлера сказано: „З огляду на те, що в моїм наміром, вдержуючи незрушимо повне відвічальности відношене до тих партій, які доси безумовно вступали ся за державними інтересами, розслідити перш усього всі можливости, як би можна запевнити на парламентарній дорозі

погадження державних справ, застерігаю собі рішене про Ваше прошене о димісію і поручаю Вам поки що вести далше справи".

Нині відбуває свої наради виконувачий виділ німецько-національного союзу. Німецькі національні партії і християнсько-сусільні наміряють ухвалити д-р-ови Зайдлерови своє довіре і застерігти ся проти того, щоби іменовано новий кабінет під впливом становища славянських партій. Переговори між німецькими політиками і польським колом перервали ся.

Щоби довести до роз'язки теперішньої парламентарної крїви в порозуміню з парламентарними партіями, цїсар покликє до себе подиночних партійних провідників, які поінформують корону про політичне положенє. На тих авдїенцїях були прийняті: послї д-р Вальднер і Тайфель та презєс польського кола д-р Тертіль, якого авдїенцїя трїгала півтора години. Нинї мають бути прийняті д-р Сильвестер і Штайнвандер, далше голова християнско сусільних Гавзер, совіально демокритичний послод д-р Реннер і головн менших парламентарних партій. Мають явити ся у цїсаря провідники Чехів послї Станек і Тусар та іменем південних Славян д-р Копошец. В парламентарних кругах переважає погляд, що цїсар прийме димісію д-ра Зайдлера і буде утворене переходове правительство уряднищє під проводом теперішного міністра землиць Банганса, або міністра внутрїшних справ Гаєра. Те правительсто мало би скликати парламент та подбати про парламентарне положенє бюджетової правїорїї, воєнної позички і податкових предложень.

Кільман про політику Німеччини

(Ткб.) Берлін, 24. червня 1918.

В німецькій парламенті розпочало ся друге читанє бюджету державних канцелярїї і уряду для заграничних справ. Д-р Кільман забравши гелос, дав огляд німецької політики, згадав про уступленє гр. Черніна з внутрїшню політичних причин і про його наступника гр. Буриана, якого заслугою є з'їзд монархів в головній кватирі, який скріпив, розширив і поглибив дотеперішній союз Австро-Угорщини з Німеччиною під політичним, військовим і господарським огляком.

Відтак обговорював д-р Кільман відносини в Болгарїї, Туреччинї і останнїї подїї в Росїї і связав між ин.: Усі відносини в колишній російській імперїї мусїмо до певної степенї вважати непевними. Тому наша політика мусить бути примїнена до цих обставин і визначати ся бистрою обсервацією, обережністю, і — о скільки ходить о чисто внутрїшнї справи, також розумною повздержливістю. Що до балтїйських провінцій, то правительсто рішило ся піти за похлякєм о поміч провінцій Лївонїї і Естонїї.

Звертаючи ся відтак до

польської справи

сказав, що уложєне будуччини Польщі творить постійно предмет основних переговорів головнїо в Австро-Угорщинї, а також на конференцїях в головній кватирі і в Берліні, будучий устрїй Польщі, який має заравєм дуже велике значінє для будучого уложєня німецько-австро-угорських відносин, був предметом подрїбної вимїни думок. Нерозривна майже зв'язєна справи з погадженням господарських справ між Австро-Угорщиною і Німеччиною не дозволила до тепер отримати оконченого вислїду. Бесїдник має надїю, що ще перед загальними мировими переговорами в Европї владєть ся майже в сїй справї роз'язку, можливо до прийнятї для усіх сторїн.

Відтак обговорював бесїдник подїї в «вїдєнській Росїї», в Фінляндїї і на аландських островах, обговорив відносини Німеччини до Австро-Угорщини і схарактеризував військове положєнє, вказуючи на німецькі успіхи у Францїї.

Коли скінчить ся війна?

Оцінюючи подїї, належить запитати, чи війна веретатїєть ся ще через осїнь і зиму, через наступний рік. Не можна з певністю сказати звїдї, про яку можнаб сказати: В сїм часї скінчить ся війна. Око мусить вшукувати політичних мотивів, які отворили би євентуально можливість мира, і в сїм напрямї мусу сказати, що крім найкращих успіхів нашого оружя, по сторонї наших противників не видно ще готовости до мира.

Думаю, що нема в Німеччинї розумного чоловіка, який думає би, що викликуючи європїйську війну, можна отримати панованє над сїмтом. Чим докладїйше оглядаємо в передїсторїю сїї війни, тим більше переконуємо ся, що

Росїя плянує і хотїла війни.

Німеччина ні на хвильє не думає, що ся війна може їй дати панованє над Европою не говорячи вже панованє над сїмтом.

Важко конєчно сказати всім просто і ясно,

чого позитивного хочемо:

Бажаємо на цїлїм сїві для німецького народу, а тимати тимати також для наших союзників, в межах, які нам визначила Історїя, певного, вільного, сильного і незалежного житя. Бажаємо мати панованє над морем, яке відповїдає нашїй силї, нашому богатству і нашим доказавам колонїальним здібностям, бажаємо мати спрому і свободу вести на вільнїм морї торгівлю у всіх частях сїва. (Одєскї в центрі і на лївнї). Се в головних начерках цїли, яких отриманє є безумовною житєвою konieczністю Німеччинї.

Від слів, висказаних з трибуни, не можна надїятися євближеня. Коли кожда гелос в сїй справї друга сторона вважє «мировою офензивою», засїдкою і бажанєм сїяти незгоду між союзниками, то кожда проба зближеня є даремна і не доведе до мира. Ся війна ледви може скінчитися чисто військовим рішенєм без дипломатичних переговорів. Надїємо ся, що нашї противники переконують ся, що супроти сил, які ми маємо до розпорядности,

думка про габду зтантї є єним і любієм.

Вони найдуть в сїй час дорогу, щоби прийти до нас з мировими предложенями, які відповїдають положєню і які вистарчають німецьким житєвим konieczностям.

УПР. проти мін. Твардовського.

Відень, 21. червня 1918.

Президїя Української Парламентарної Рєпрезентатїї явилась вчєра у президента міністрів, щоби зложити рішучє застерєженє проти поступованя міністра Твардовського в справї будучого уладнаня праводержавних відносин на сходї.

Президїя УПР. запротєстувала також вчєра того, щоби угорський міністер д-р Вєсєрлє вїштував ся до польського питання і офіційно висказував ся проти подїлу Галичини.

Відворот в правого берегу Півни.

ВІДЕНЬ, 22. червня (ТКБ) Урядово:

Вчєра ослабла завязатїсть боїв над Півною. Женебудь Італїїї помовили наступ, мапр. в деяких вїдтинках Монтедио і на захід від Сам-Дома, всюди їх серед великих втрат вїперто.

Від 15. до 20. с. м. втратив неприятель 42 лїтаків і 4 балїонів на привої. Число полонених зросло до 40.000. Між полоненими находить ся кілька чєсько-словацьких лїгїонерів, яких негайно віддали під доразовий суд.

ВІДЕНЬ, 23. червня (ТКБ) Урядово:

Бої над Півною були також вчєра менше магальний. Тільки на лївнї крилі розпочав знов неприятель поплудити протинаступ. Впрочім, всюди гарматня діяльність. В останнїх тижнях падали в вєнєцькїй області майже кожного дня великі дощі поїбнї до обїрваня хмар і заняли великі мїновї поля, що спричинило тягар і утрудненя в боротьбї. Раучї ствїї Півни перервали на кілька годин комунїкацію між обома берегами. Довїз лїживи і мушїї до фронту можна було тільки з трудом виконати.

ВІДЕНЬ, 24. червня. (Ткб.) Урядово:

Положенє втворене певнїю і непогодою спонукало нас устурити в Мовтелїо і деяких вїдтинків інших становищ, які ми заняли були на правнїх берегах Півни. Приказ виданий в сїм напрямї вже перед 4 днями, виконано мимо трудностей, полученных в переправою на другий берїг, так, що для неприятели наших рухї остали тайною. Кілька вже опоружених лїній були вчєра предметом сильного гарматного обстрілу Італїїї, який місцями зрїс до силї барабанного огня. Також ворожа піота пішла до наступу на опущєні нами становища. Її вїдперли нашї даєкострїальнї батерїї.

На заходї положєнє невмінєне.

БЕРЛІН, 24. червня. (Вольф) Урядово: Положенє невмінєне. Над Анкром і над Аврою протягом дня скріплєна боєва діяльність, яка вчєром віджила також на інших вїдтинках фронту. В ночї знаєна стежна діяльність. На сїд від Badonvillers наступнї вїддїли вдерли ся до американсько-французьких вїддїли вдерли ся до американсько-французьких ровів, завдали ворогам важкі втрати і вертаючи привели 40-полонених.

† АПОЛЬОН НИЧАЙ.

Дня 19. червня с. р. похоронєно тілнїи останки Апольона Ничая на личаківськїм цвинтарї у Львовї. Як його довголїтнїй бюровий товариш в управї «Народної Торговлї», уважаю моїм обовязком бодай короткими словами згадати про нього.

Бл. п. Апольон Ничай рєднє ся 1. грудня 1846 р. По укінченю гімназїї в Жрогобичї вписав ся в львівськїй університет на фїлософїчний виділ, по укінченю котрого учительював в станиславськїй гімназїї. Карний процес проти Ольги Грабар, Адольфа Добрянського, Івана Наумовича і ин., в котрому вїмшано також Покїйника, привєволив його покинути учительюванє і від сєго часу посвячував він свій труд економїчним справам, а головнїо займав ся сярєвими станиславськїй фїлії общества ім. Михайла Качковського. З рамени сєго товариства вїдкрив крамницю в Сканиславовї і сам її провїдв. Крім того видавав газєтку «Господар і Промишленник». Нашє знакомство навязало ся в нагоди сєго видавництва в 1882 р., коли я повернув з заграничя. Ничай запросив мене тоді до участї в тїм видавництвї.

В 1883 р. засновано у Львовї торговельне стоваришенє під фїрмою «Народна Торговля», статут котрого прийав торговельний суд до вїдєма рішенєм з 6. липня тогож року. Між єснователями сєго стоваришеня і взагалї між нами не було під той час чоловіка, котрий був би ознакомлений з торговлею настїльки, щоби мїг повести товаровий вїддїл в новозаснованнїм стоваришеню. А що Апольон Ничай був ажє тоді званий як чоловік працї, був вільний від інших службових занятя, а займав ся ажє від якогось часу ведєнем крамницї, втже бодай як-так ознакомлений з купецькими справами, рішєв тодішнїй управлюющїй совїт дня 29. вересня 1883 р. вїднести ся до него з запитєм, чи не схотїв би перенести ся до Львова і вступити до дирекцїї «Народної Торговлї». Ничай згодив ся радє на сє предложенє і дня 22. жовтня 1883 прибув до Львова на засїданє совїта і на тїм засїданю поручємо йому навичєв вїдпєрної вїдзови до духовенства з завязом депїсувати ся в члєни «Народної Торговлї» і вїддержувати підїяту акцію. Також уповажно Ничай і мене до вських можливих заходів в мїли вїдкрїти склепу у Львовї. На засїданю совїта з 16. падолиста 1883 вїбрїю першу дирекцію, в котрїї склад увїйшли: Апольон Ничай, Василь Нагірний і Северин Держе. Вїбрама дирекцїя рєадїлила між себе реферати ось як: Ничай торговий вїддїл, Нагірний впрєваля і взагалї адмїнїстрацію, а Держе навєствї.

Перша наша «канцелярїя» була в мєтанємнїїдїй кухнї третого поверха дому ч. 3 привул. Вїрменськїй, а за бюрко служила нам англїйська кухня. Мали ми також два позачєвнє крїсла, а третїй з нас, як відбувало ся поєвє засїданє, сїдїв на англїйськїй кухнї. Свїльними заходами дирекцїї доведено до того, що ажє 12. грудня 1883 вїдчинєно склеп «Нар. Торговлї» при вул. Вїрменськїй у Львовї і тут примїщено також канцелярїю.

До єбслуги гостей став за ляду Ничай є одним помічанком з полєтнїю бранжї, а я полагоджував справи кореспондєнцїї. Щоби стоваришеню не саричнїяти вїдатків, кождаї з нас привїс в собовїє все, що до урядоважє було потрібнє, як папїр, пера, олівїї і т. ин. Вїврєцєм такої ошадности був директор Ничай. Та хоч розвиток інтерєсєв Нар. Торговлї в дальших роках дозволяв на бїльшїй комфорт, то Покїйний був все в таких вїдатках скромний аж до скуности. Його провїдною гадкою в нерєнтовних вїдатках все було, щоби воми були лише справдї конєчнї, а щоби матерїально скріпити Нар. Торговлї і забезпечити її істєванє. До дальших прикмет Покїйного належать: роботачїсть, надзвичайна точнїсть в виконуваню службових обовязків, огляднїсть в набуваню товарів, сорїднїсть в означуваню цїн прєддїжї товарів. Огляднїсть в набуваню товарів і заосмотрюванє склепів Нар. Торговлї соричнїювала часто замїти прєти дирекцїї зї сторонї людїї сточїих поза адмїнїстрацію стоваришеня, уважно єє навїть за нездарїєть в ведєню

більшого торговельного інтересу, одначе Ніччай тими амбіціями не дав ся звести в витиченій шпіді і від обережності у веденню товаро-вого відділу до посліdnих днів його урядова-ня. З часом він, як референт в Нар. Торговлі здобув собі поважні відомості в товаристві і видав популярно написану книжку про сей предмет.

Хоч Покійник належав до москвофільсько-го табору, одначе був усе там, де вела ся пра-ця для народу, а що ся праця вела ся в табо-рі народофільським, то по сій стороні були його симпатії, і тут можна було все на його участь чекати. Крім всебічного віддання справам Нар. Торговлі, працював він широко у різних поза-урядових годинах також в жіночій спілці "Труд", посвячаючи сему стоваришеву багато часу і праці. Запрошений свого часу на нараду в цілі основи товариства "Рускій Торговий Дому" у Львові, відмовив Покійний своєї участі, а на-віть відкинув пропозицію обняти директури в тім товаристві мимо багато ліпших матеріяль-них умови від тих, які мав в Нар. Торговлі, бо засноване сеї інституції уважав нечесною конкуренцією для Нар. Торговлі і з горні вже був того пересвідчення, впрочім навіть переді-вною висказав ся, що з сеї роботи не буде для народу нісна. І дійсно так склало ся, бо з уступленем рос. власті і рос. війск з Львова, "Рускій Торговий Дому" закінчив своє істо-новане.

Інвазія російських війск спричинила велику зміну в політичній вірованю Ніччая. Як перед тим вірів він в могутність Росії і уважав її опі-кункою і прибіжищем Славян, вірив в те, що всі Славяни, потонувши в російській морі, створять одну велику, сильну державу, яка бу-де жити своїм власним життям під кожним огля-дом, так ті його мрії розвіяла російська інва-зія в цілости, і коли зі сторони російських вла-стей дано до пізнання, що вміняти управляю-чу раду і доповнити дирекцію Нар. Торговлі людьми того покріччя як Дудикевич і спілка бо інакше буде сто "вишене закрити, Ніччай рішучо заявив ся проти трактування в тій спра-ві в рос. властями. Хоч надзвичайно любив спів, то співи рос. солдатів в вулицях Львова його дратували і часто виражав ся, зачуваюши сей спів: "о вже знов співають грабіжники".

Трицять п'ять літ працювали ми з Покій-ником в одній бюрі, бюрка наші стояли проти себе, належні були ми до партії одна дру-гу негусячих, не було одначе між нами ніколи гніву а суперечки, бо думали ми й радили тіль-ки про справи Нар. Торговлі, та наші подібні інституції, а на суперечки часу не ставало. Смерть забрала Нар. Торговлі широкого, її сра-вам відданого і розумного керівника, торго-вельному персоналові вірцевого настоятеля і учителя, а мені незабутного товариша праці Пером нехай буде йому земля!

Василь Маргівій.

НОВИНКИ.

Львів, 25. червня 1918.

— "Діти на село". "Тов-о ваканційних осель" у Львові подає отсум в жалем до відома, що нимо дуже ширих заходів не повелось йому ніде дістати приміщення для висилки дітей на село: у всіх відповідах повторюють ся ті самі причини, а се: або недостатня апровація, або недостатня льокалія, або пошестні недуги. Су-проти сего показує ся висилка зорганізованої оселі на сей рік неможливою, даятого вимага-ємо родичів і опікунів дітей, що зголосились на огляд, що би діти користали вринаймен-ше в півоселі у Львові. Півоселі зачнуть ся в четвер 27. с. м. Того дня відправити м. Е. Ми-трополит в катедрі св. Юра о год. 8:30 рано Службу Божу для цілої гр. кат. молодіжі всіх львівських шк'л. Всі діти, по можности і їх ро-дичі, а також члени учительських зборів повин-ні явитись в подвір'ю св. Юра вже о год. 8 ряно, де дістануть ще перед Службою Божою всі потрібні блинші пояснення. Щоби однак у-можливити конче виїзд на село бодай тим ді-тям, які безуспішно сего потребують, звертає-мось отсам в горячому врьсобою до наших сідомих родич на селі, чи не зводили би при-няти евентуально за винагородою одно або більше дітей до себе па кілька неділі. Ласкаві зголошення з подання бажаного віку і пола ді-тий, як також умов, просимо вислати на ад-ресу товариства у Львові, вул. Театинська 31. — О. Бачинська.

— Мераторія для Галичини і Буковини. Ретро-градом цілого вибінеу в 24 с. м. продовжено а деякими змінами мераторію для Галичини і Буковини на пів року, значить включно до 31. грудня с. р.

— Пер. В. Сінгалевич, який від початку війни перебував в Відні, спознаючи численні обо-в'язки поручених йому агенд, занепаки в по-

сіданім часі на здравлю, виїжд на лікарське припоучене в Відні на лічезе до санаторії.

— Крива школа кшумарська і кшумарська в Коломиї. Заходом краєвого Виділу, патронату промислового і його директора п. радника Ше-нета ажкладає красивий Виділ в Коломиї кош-карську школу для дічат і хлопців. До школи приймає ся молодіж в укінченім 14. роком жи-тя. При сій школі буде також отворений і курс кшумарський в народнім напрямі. З огляду на великі користи, які подає промислова школа, по-винні місцеві і околичні родичі вписувати свої діти до сеї школи, котра подає їм добрий і корисний зарібок як тепер, так і по війні. Міс-цева інтелігенція повинна подбати, що би як най-більше число дітей користало з сеї школи. Школа буде приймати також старші дівачата, а навіть інвалідів на науку, що би подати їм спо-сіб до життя. Також добрі кошкарі і кшумарі можуть зголошувати ся і дістануть постійний зарібок. Школа купує також всяку лозину і ви-наймає терени до годовання лозини. Зголошу-вати ся в Управі школи вул. Косцюшка ч. 35, в Коломиї близько "Народного Дому". Наука розпичне ся, як запишет ся приписане число дічат і хлопців до 40 осіб. Треба отже швид-ко вписувати ся.

— Шевченківський концерт уладила дня 1. чер-вня молодіж української гімназії в Кішмані на Буковині. Салю прикрашено українськими ки-лимачи, а на естраді пишався величавий бюст Кобаря. Молодіж майже уся виступила в українських костюмах, немов прегарні цвітні акрили землю. Гостий привітав директор гім-назії. Прєграму виповнили співи хором під управою проф. Драгана, соля, гра на скрипці та декламації. Зі знанем чутем відспівано "Ве-черниці", а публіка нагородила співаків нев-мовкаючими оплесками. Співано ще "Лічу в не-волі та "Хор підземних ковалів. Ученик Жу-ковський деклямував з вервою "Послание" Та-раса. Атракцією сего вечера було скрипкове соля проф. Драгана і сопранове соля п-ни Драганіної, "Веснівка" і "Ой не світи місячен-ку". Концерт закінчив широю та вдатною про-мовою проф. Ціск, що згадав і упавших бра-тів. Слухалось співу і серце радувалось, що в такій закутній світа є своя вища школа, де ши-рі учителі впливають в молоді серця любов до рідного краю. І осталась надія, що в тих мо-лодох істот виростуть національний велти, яких не звалить ні буря ні грім. В неділю, 2. червня відбув ся подібний змістом концерт для народу, який тішивсь, що його власні бідні діти змогли спровести і уладати такий гарний виступ. Дохід вносить понад 1,000 кор. і його обер-нєсь на відбудову пам'ятника Тараса.

— "Український жіночий комітет помічи за-ним У Відні" почувает ся обов'язаним зложити ширю подяку нашій знамені тій п'яністій Вп. Софії Дністрянській за призначене чи-стого доходу із концерту її учениць в сумі 183 К. на цілі комітету. — Відень, 20. червня 1918 р.— За комітет: Олена Левицька, Ри-сіва.

— Не шанують своєї мови. Пишуть нам: В До-лищині все ще панує передвоєнний дух бующо-го старости Глажевського, бо нетільки майже всі уряди громадські пишуть до ц. к. Староста, Суду, Повітової Ради по польськи, але навіть священики, особливо з конечности метаморфо-зовани Українці уживають в своїх урядових письмах польської мови, чого доказом отся по-свідка: "Powyższą prośbę w całej odpowie po-twierdza się. Gr. kat. Urząd parafialny. Wola zad-terewska 166 1918 р. Ks. B. Panczak gr. kat. pro-boszcz". Печать українська.

— Евідемічні недуги в вилицях Львова. Сусід-ній староста доносить, що п'ятнистий тиф появ-ив ся: в повіті львівським: в Підлісках вєл, Пе-лянї, Глуховичах і Николєвничах; в повіті го-родецьким: в Верещиці, Волчухах, Городку ягай, Кершиці, Малковичах і Зушицях; в повіті жо-вківським: в Скваряві новій і Жовкі; в повіті бобрєцьким: в Бібруї і Бринях цер., Вуциску і Суходолі; в повіті рудецьким: в Новосілках гостини, Дубановичах і Рудках; — черевний тиф: в повіті львівським: в Полянї; в повіті ге-родецьким: в Долинянах; в повіті жовківським: в Вісенбергу, Волиці, Глинську, Жовкі і При-стані; в повіті бобрєцьким: в Грусятичах; в по-віті рудецьким: в Комарні; — віспа в повіті го-родецьким: в Повітті; в повіті жовківським: в Жовтанях; в повіті каменецьким: в Соколі.

— Ліцитації війскових коней в області львів-ської команди війскової в місяці янани. Ліцита-ції вибрактованих війскових коней, злідних до різних робіт, відбудуть ся протягом місяця липня у Львові в днях 12 і 30 (в касарня трену ул. Бальснова ч. 7), в Тернополі дня 6. і 25. (кінська торговля), в Рогатині дня 5. і 24. (кінська торговля), в Станиславові дня 8. і 27. (кінська торговля), в Чорткові 7. і 26. (кінська тор-говля), в Коломиї дня 9. і 28. (кінська тор-говля), в Вишківцях (Буковина) дня 10. і 29. (кінська торговля). До ліцитації можуть ста-

вати лишень різниці, які потребують коний до ужитку у власнім господарстві. Виключені є гандлярі і посередники. Право стати до ліци-тації набуває ся на основі легітимациі, яку ви-дають різникам їх Староста (після прина-лежности) згл. п. к. різничі Эксплуатури.

Нині Ви здорові і можете без перешкоди на користних умовах обезпечити ся на житє. — Одначе здоровле не вічне. Воно може погіршити ся і тоді або не зможете зов-сім обезпечити ся на житє, або на значно гір-ших умовах. **Тому не відкладайте** і зго-лошуйте ся зараз до одинокого українського Товариства взаїмних обезпечень на житє і ренту "Нарпатія" у Львові, вул. Руська ч. 18. ХІ д 2-1

†
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕНЄ
за упокій душі бл. п.
Марії зі Свистунів Подолук
відбудеть ся в четвер дня 27. червня 1918
о 9. годині рано в церкві Успенія Пресея-тої Богородиці у Львові.
На се Богослужене просить своїх,
приятелів і знакомих
МУЖ.
1348

ПОВІСТНЯ.
Середа, 26. червня 1918.
Нині: греко-кат.: Акаліна жч. — римо-кат.: Іззав
в.
Зв'ятра: греко-кат.: Елєксє і Мет. — римо-кат.:
Володисл.

Іх Преосвященство Єпископ Кошчавський подає до відома, що не буде уділяти авдієній в днях вівторок і середу 2. і 3. липня.

І Ар Оленка і Магдалина з Терлицьких Га-расимів повідомляють, що винчине їх відбуло ся 9. червня 1918 в Тустановичах. З сеї нагоди складають 250 К. на фонд ім. Мєтр. Шентихь-кого, а 250 К. на фонд інвалідів У. С. С. 1344

І Богдан і Іованна з Яхнів Цурковські скла-дають місто осібних повідомленя про своє вінча-не, яке відбуло ся дня 11. с. м. в церкві кате-дральній в Станиславові. 100 хор. на Митрово-личий Комітет Ратунковий. 1343

І Старшина Жіночого Кружка УПТ. ім. Ганни Баранек у Львові пошукує від 1. вересня с. р. педагогічних настоятельки до інституту ім. св. Ольги. Обов'язки: Педагогічний нагляд над дівачатами і поміч в науці. В звичайні дні має педагогічна настоятелька до год. 4. год. час вільний, в неділі і свята є занятя цілий день. Титулом ремуерациї дістає світло, опал, шле одержане і платню після умови. Першенство мають учительки. Порученя пожадані. Зголошу-вати ся на адресу: Евг. Махарушкова, Залука, в. Галич. 1333 б) 3-3

І Старшина Жіночого Кружка УПТ. ім. Ганни Баранек у Львові розписує конкурс на приняте учениць до інституту ім. св. Ольги у Львові на шк. р. 1918/19. Місячна оплата вносить 120 К (сто двацять К) і умовлену скількість провіан-тів. Поданя належить вносити на адресу: Кан-целярія Українського Педагогічного Товариства у Львові, Мохнацького ч. 12. до дня 15. липня с. р. — За Старшим Кружка: Е. Махарушкова голова, М. Ліжинська секретарка. 1333 а) 3-3

І Загальні збори стов. "Бур" в Милатині старіж відбудуть дня 13. липня 1918 р. о год. 4-ій по полудни. 1. Звіт з діяльности за 1917 р. 2. Уділене абсолюторії. 3. Вибір 3 членів Ради надзираючої і Комісії конгтольної. 4. Внесенє. За Раду Ятэх Хрушевський, Мьхайло Мачуга. 1347. 1-1.

І Загальні Збори товариства взаїмного кре-диту "Надія" в Бережанах відбудуть ся дня 15. липня 1918 в годині 1-ій по полудня в льока-лі тов. "Народний Дім" (Торговля) в Бережа-нах з слідуємим денним порядком: 1) Отво-ренє Зборів. 2) Звіт з діяльности за рр. 1914, 1915, 1916 і 1917. 3) Справозданє Ревізіної Ко-місії. 4) Розділ чистого зиску. 5) Вибір цілої Надвірної Ради. 6) Затвердженє 3 членів Ди-рекції. 7) Внесенє. Наколиб в означенім часі не зійшлося вимаганє статуютом число членів, від-будуть ся того самого дня і в тім самім льо-калі, о годині 2-ій по полудни другі Загаль-ні Збори без огляду на число присутних чле-нів. — О. Газрило, голова; О. Король, се-кретар. 1335

Кіно „КОПЕРНИК“ від 20. червня
висвітлює чотири-
актову драму —

„Дідич замку Гет Стеен“
первувочім напружено. — На закінчені: „**Мано дістав ордер**“

основану на фактах — є найгеніальнішою кри-
міналістичною коопозцією — лучить романтику
старого замку з новітньою штукаю детективів
— від початку до кінця держить глядача в де-
якнайменніта гумореска.

НАДІСЛАНВ.

Адвокат і оборонець
Д-р Роман Перфецький
весе адвокатську канцелярію
1167 Львів, вул. Сикстусяч ч. 43 б. 15-16

ЛІКАР
Д-р В. ЯНОВИЧ
вернув і ординує в Станіславові (дім п.
Хованця коло пошти), 1525 2-15

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
відчинив 1253 7 30
адвокатську канцелярію в Тернополі.

ОГОЛОШЕННЯ

„О Н“ крім до акад і рук, авіажитие і авіабізне
ширину, ціна К 1-50 на штуку. Знамени-
тий крес до зубів, — ціна К 1-70.
Сольфєрс незрівняний порошок до чашеня зубів,
ціна пакету 30 сот, 498а 136-7
С. ФЕДЕР, Львів, вул Сикстусяч 7.

Служачка IV. р. філософії прийме на час ферій лек-
цію на селі, незалежно від звичай, навіраше в домі
священця, в інших клас панаціональних, дуже радо в
фортезіном. Зголошеня приймає о. Лежогубський, дире-
ктор укр. мів. панації у Львові, ул. Потоцького ч. 5, між
год. 9-12 рано Також писемно, 1332-2-2

Учитель гімн. прийме лекцію на селі — навіраше в
горіх. Зголошеня: М. Гандь, Драгобач, 1318 2-5

Пам'яті до газети на машині „Mercedes“ в шуку краєва
канцелярія працює перади „Сльського Господаря“ і
„Просвіта“. — Зголошувати ся до: Володимира Целєвича
вул. Зіжеровича ч. 20, партер, 1323 2-2

На велі за ваклаї шукаю прамішеня для одной або двох
осіб — кенєчий харч, адовона, сухе околиця в лісом
і рікою навіраше підгірє. Зголошеня в ціною до Адмі-
ністрації, для д-ра І. К. 1-24 2-3

Хто знає

де виходить ся **Дмитро Паславський,**
динавіальний професор в Збаражі, який служив при 95
волку піхоти — зголати ласково написати на адресу: о.
Михайло Паславський, д. І. м. полєний курат, Германович,
к. Ожжанковичі, Галичина. — Завердонні гавети прохаю
передрукувати се оголошенє. 1332-2-4

Ізва браку знакомств пошукує Українєць
33 літ, судовий урядник, академ. обра-
вований, (стоїть перед судейським аван-
сем), миду товаришку жита до 28 літ, з
добрим серцем і характером, з посагом
(в власнім інтересі, бо менсія не вистар-
чає на надзвичайні видатки). Серіозні ві-
дозви з фотографією прошу слати до ад-
міністрації від шифрою „гармонія“. 1329 1-3

Хто мав би які вісти про Баланьчука
Оска УСС., котрий понав в полон
23. падолиста 1914 р та до падолиста
1917 бував в Тобольській губ. коло міста
Курган і рота, від того часу нема жадної
вісти, аводить ласково позідомити Анну
Баланьчук у Львові, Клеларівська ч. 21.
Просить ся о передрук в закордонних ча-
сописях. 1334

„Молодий Самохотник“ смієть ся, жартує,
вясміває коки сам
хоче, а коштує тільки 80 сот.

„Великодий Самохотник“ писанка У. С.
Стрільцям на
Великден, богато ілюстрований за 1 кор.

„Різдвяний Самохотник“ небізвж появить ся
Замовляти в Адміністрації „Самохотника“ —
Львів, Терціарська 4. II п. 1336 3-3

Ц. К. УПРИВ.

Віденський Банк Зв'язковий

Філія у Львові, площа Смольки ч. 5.
приймає і полагаєджує як найкориснійше

**СУБСКРИПЦІЇ
НА VIII.
ВОЄННУ
ПОЗИЧКУ.**

В год. від 9-1 в полудне і від 3-5 по полудни.

XIII 4-4

Нова українська часопись

німецькою мовою у Відні!!

У Відні почала виходити 15. с. м. нова у-
країнська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLÄTTER“

як асуукраїнській безпартійний орган.
Часопись має на меті заступати інтереси не-
залежної Української Держави перед публичною
думкою Австро-Угорщини й Німеччини, а рів-
нож і інтереси австро-угорських Українців. До
співробітництва запрошено найвизначайших у-
країнських і німецьких публіцистів. „Ukrainische
Blätter“ має виходити вісім разів на місяць в на-
кладі 8—10.000 примірників. Часопись має влас-
них кореспондентів в Києві, Харкові, Одесі,
Львові, Чернівцях, Берліні і Монахії. Видавцем
і відповідальним редактором названої часописи
являється дотеперішній редактор тяжієвника
„Ukrainische Korrespondenz“ Володимир Кали-
мович. Умови передплати такі: річно 18 К,
піврічно 10 К, чвертьрічно 6 К.

Адміністрація просить поспішити в замовленнях,
щоби видавництво могло устатити наклад, що пов те-
решній друківні дуже важко. Адреса на разі **Wien VIII
Albertgasse 26/13 und 18.** 1311 5-6

Літературні новини.

Українська Видавнича Спілка у Львові,

ул. Чарнецького, ч. 24, відчавивши по інвазії своєю
діяльність, видала двіи отой книжки:

У першій серії (більшій):

1. Василь Стевчик, Дорога, друге виданє. З образками Олени Кульчицької. К 2.50
2. Марко Вовчок, Народні оповіданя т. I, нове виданє. 3.00
3. Вяк. Гнатюк, Народні новелі. З обра-
зками Волод. Кобринського. 2.50
4. Левь Мартович, Забобон, повість. 6.00
5. Вялад. Гнатюк, Народні байки з о-
бразками Микити Вихора (псевдонім). 4.50
6. Густав Гаєрштам, Мрії Каріни Брандт,
повість. 3.00

У другій серії (меншій):

1. Микола Гоголь Вій, друге виданє, в пе-
рекладі Ів. Крезецького. 0.60
2. Василь Пачеико, Олігархія і демократія. 0.40
3. Орєст Левицький, Несподіваний шлюб,
бувальщина. 0.60
4. Михайля Левинський, Ті, що від нас
відійшли (сім не-рольогів). 0.60

Українська Видавнича Спілка приймає далі уділи
одни уділ 50 кор., 2 ков. писове) у довільнім
числі.

Головний склад видань у Книгарні
Наук Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10
9 ?

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНЬСКА КНИЖКА.“

I серія: „Нашим найменчим“ (1—10).

(Ілюстрованє издавництво для дітей).

Редактор: Антін Крушельницький.
Ілюструє: Олена Кульчицька.

1. Дурень і його жінка жаба пачна, н.
каз. 14 обр. 0.90 К
2. Богатий Марко, н. лег. 14 обр. 0.50
3. Лисця і Віяця, н. бай. 14 обр. 0.50
4. Катик і півник, н. бай. 14 обр. 0.50
5. Два вати, кит. н. каз. 14 обр. 0.50
6. Цєв Лев, н. бай. 30 обр. 1.00
7. Півень, кит. н. каз. 14 обр. 0.50
8. Господар і вуж, н. бай. 14 обр. 0.50
9. Піхта звірів, н. бай. 14 обр. 0.50
10. Серька і кегуг, н. бай. 14 обр. 0.50

Замовленя приймають:

- 1) Книгарня тов. Шевченка, Львів, Ри-
нок 10. 1134 а 26-7
- 2) Союзний Базар, Львів, Руська 20.

(При більших замовленнях 15% опусту).

„Herbatorum“

Витяг з найліпшого чаю цейлонського
і Явайка руму, I літр 16 К, дав 240 скла-
нок найліпшого чаю. При кожній восилці
залучаєть ся розклад хемічний міста Кра-
кова. Для П. Т. Духовенства, консулів
і кружків рільничих по 14 К, почавши від
25 літрів. — Повідомляєть ся о тім і по-
даєть ся до загальної відомости П. Т. су-
спільности як рівнож просить ся о ля-
скаве поперте фірми.

З високим поважанєм
**ЙОСИФ ШАНДЗЮК & О-ня
ПРАКІВ,**

1082 16 ?

Кохановського ч. 26.

Двоє малих дівчат до ломаня газет і одно-
го ученика до пра-
ктики з укінченою б. клясою виділовою або 2.
клясою гімч., замешкавших у Львові, прийме дру-
карня „Діла“, Львів, Ринок ч. 10 II. пов.

